

תלמודו בידו

דף סא עמוד ב

- א** [מהי כוונת הכתוב "במכסת נפשות איש לפי אכלו תכסו על השה" ?
- ב** [שחט הפסח להאכילו לנימולים המנויים עליו על מנת שיתכפרו בו ערלים בזריקה, מה דינו ?
- ג** [כיצד דחה רב אשי תליית המחלוקת בין רבה לרב חסדא בביאור דרשת "זאת" ?
- ד** [הישב לאכול כזית אחד מן הבשר חוץ לזמנו, האם הקרבן כולו נעשה פיגול ?
- ה** [מדוע זריקה קובעת לפיגול ?

- א** [במכסת: פירושו במנין, ללמד שאין פסח נשחט אלא לשם מי שנמנה עליו מחיים. תכסו: לתנא קמא פירושו תתמנו, ללמד שאם נשחט שלא למנויו פסול אף בדיעבד. לרבי פירושו תשחטו, ללמד שבשעת שחיטה צריך להתכוון למנויו.
- לפי אכלו: צריך לשחוט את הפסח לשם הראויים לאכלו, ולא לשם ערלים וטמאים. לשם מולים וערלים [או לטהורים ולטמאים] כשר, שנאמר "וכל ערל".
- ב** [רבה: כשר, שאין מחשבת ערלים על הזריקה מועילה לפסול. שנאמר "זאת", ללמד שאף שמחשבה שכולה לשם ערלים פוסלת בשחיטה. אבל בזריקה אפילו מחשבה שכולה לשם ערלים אינה פוסלת.
- רב חסדא: פסול, שמחשבת ערלים בזריקה פוסלת את הפסח. ש"זאת" מלמד שרק בשחיטה מחשבה לשם מולים ולשם ערלים כשרה. אבל בזריקה, אפילו מחשבה לשם מולים וערלים פוסלת.
- ג** [שיתכן ש"וכל ערל" משמע שאפילו מחשבת לשם מקצת ערלים פוסלת. ו"זאת" מלמד שאינה פוסלת עד שתהא כולה לשם ערלים, בין בשחיטה ובין בזריקה.
- ד** [נעשה פיגול, שנאמר "ואם האכל יאכל", וסתם אכילה בכזית.
- ה** [מפני שאינו פיגול אלא כשאין מחשבת פסול אחרת, וזריקה היא גמר העבודה.